

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci žalobkyně **V. U., nar. x.**, bytem x, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 01. 2015, č. j. x,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 23. 03. 2015 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 01. 2015, č. j. 695 714 1114/42091-EP (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 27. 10. 2014, č. j. x (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 183/2014 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobkyně ze dne 11. 08. 2014 o přiznání invalidního důchodu z důvodu, že žalobkyně nebyla invalidní.

Žalobkyně namítla, že v řízení před správními orgány nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Žalobkyně si stěžuje, že trpí neustálou únavou, spavostí, závratěmi, omdlívá, má kolísavý krevní tlak i puls. Posudkoví lékaři podle žalobkyně neprostudovali řádně její lékařské zprávy, vyžádali si zprávy pouze od obvodního lékaře, ne však již od lékařů odborných. Žalobkyně uvádí, že v roce 2009 prodělala onkologickou operaci zhoubného

melanomu a byly jí vyňaty uzliny z podpaží. Po dvou měsících nastoupila do zaměstnání, kde jí však poklesla výkonnost, musela častěji odpočívat a pracovní úkoly zvládala pomaleji. Smlouva na dobu určitou jí proto již od ledna 2010 nebyla prodloužena. Podotkla, že o přiznání invalidního důchodu již žádala počtvrté (předtím žádala v letech 2010, 2012 a 2013), avšak její žádosti jsou odmítány s tím, že její pracovní schopnost poklesla jen o 20 %. Žalobkyně tvrdí, že její zdravotní stav se neustále zhoršuje a její zvýšená únava spojená s nesoustředěností a nepozorností jí brání ve výkonu zaměstnání. Upozornila též, že ačkoliv namítala podjatost posudkových lékařů a domáhala se zhodnocení jejího zdravotního stavu Lékařskou posudkovou službou (dále jen „LPS“) Praha – východ, její námitka byla zamítnuta s tím, že nikdo nepochybil.

Jako důkaz žalobkyně navrhla několik lékařských zpráv datovaných po vydání napadeného rozhodnutí, dopis veřejné ochránkyně práv a listiny ze správního spisu.

Žalovaná uvedla, že v této věci bylo její rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení, přičemž žalovaná je přesvědčena, že lékařské posudky zpracované ve správním řízení byly objektivní. Proto žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 589/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 267/2014 Sb. (dále jen „organizační zákon“). Navrhla zamítnutí žaloby.

V průběhu jednání účastníci setrvali na dosavadních návrzích, žalovaná pak poukázala především na závěry posudku vypracovaného posudkovou komisí MPSV pro účely soudního řízení.

Soud ze správního spisu zjistil, že dne 11. 08. 2014 byla se žalobkyní na Okresní správě sociálního zabezpečení Příbram (dále jen „OSSZ“) sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu ode dne vzniku nároku. Téhož dne žalobkyně podala žádost, aby její zdravotní stav byl posouzen LPS Praha – východ z důvodu podjatosti LPS Příbram, a na výzvu OSSZ doplnila, že důvodem podjatosti jsou její pochybnosti o objektivním projednání její žádosti a o tom, že nebude zlehčován její zdravotní stav. Navíc jí vadilo, že v minulosti LPS rozhodovala v její nepřítomnosti. OSSZ žalobkyni dne 27. 08. 2014 sdělila, že její žádosti o posouzení zdravotního stavu jinou LPS nevyhoví, neboť o invalidní důchod žádá již počtvrté a v předchozích řízeních byly závěry LPS Příbram v námitkovém řízení vždy potvrzeny jako správné, jednou pak i v řízení před soudem. Žalobkyni však bylo přislíbeno, že k jednání o posouzení jejího zdravotního stavu bude pozvána. Součástí správního spisu je zpráva ošetřujícího lékaře žalobkyně, který popsal její aktuální zdravotní stav (diagnóza neurasthenie a zhoubný melanom trupu). Posudková lékařka OSSZ MUDr. J. P. si dále vyžádala lékařské zprávy z onkologie, psychiatrie a kardiologie a na základě těchto zpráv a dvou jednání ve dnech 12. 09. a 10. 10. 2014, jichž se žalobkyně osobně zúčastnila, v posudku ze dne 10. 10. 2014 dospěla k závěru, že žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost trvale poklesla pouze o 20 %, a to z důvodu nádorového onemocnění v remisi hodnoceného 10 % podle položky 1a oddílu A kapitoly II přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), dále navýšenými podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů pro neurastenický syndrom. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 27. 10. 2014, jímž žádost žalobkyně zamítla proto, že pokles její pracovní schopnosti nezakládá nárok na přiznání invalidního důchodu.

Žalobkyně se bránila námitkami, v nichž poukazovala na to, že nebylo vyhověno uplatněné námitce podjatosti, a opakovaně žádala o posouzení jejího aktuálního zdravotního stavu LPS Praha - východ. Dne 14. 01. 2015 proběhlo za přítomnosti žalobkyně jednání před posudkovou lékařkou žalované, MUDr. M. P., na základě něž byl zpracován lékařský posudek pro účely námitkového řízení. V něm posudková lékařka uzavřela s odkazem na lékařské zprávy ošetřujícího lékaře, onkologa, psychiatra a kardiologa shodně jako posudková lékařka OSSZ, že žalobkyně není invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti činil jen 20 %. Poukázala na to, že po operaci melanomu nejsou již několik let známky recidivy onkologického onemocnění, není nutná další onkologická léčba a stav je stabilizovaný. Vyšetření objektivních příčin závratí byla všechna v normě, jejich původ je dán přetrvávající neurastenii. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 23. 01. 2015, doručeného dle doložky právní moci patrně dne 28. 01. 2015, námitky žalobkyně zamítla a v odůvodnění zopakovala závěry lékařského posudku o tom, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil jen 20 %.

Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV ze dne 07. 10. 2015, která po osobním vyšetření žalobkyně a seznámení se s lékařskými zprávami včetně zpráv předkládaných spolu se žalobou uzavřela, že zdravotní stav žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí nezakládal vznik invalidity v jakémkoliv stupni. Žalobkyně byla schopna práce s využitím své předchozí kvalifikace i na základě případné rekvalifikace. Posudková komise se shodla s posudkovými lékaři, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil jen 20 %, a to pro stav po odstranění zhoubného kožního melanomu a podpažních uzlin bez nutnosti následné terapie (chemoterapie či ozařování) a bez známek progresu či recidivy onemocnění hodnocený 10 % podle položky 1a oddílu A kapitoly II přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, dále navýšenými podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů pro další onemocnění představované neurastenií a lehkým imunodeficitem. Soud již neprováděl navrhovaný důkaz výsledkem žalobkyně, a to jednak s ohledem na podpůrnou povahu tohoto důkazního prostředku a jednak s ohledem na to, že případný popis zdravotních obtíží žalobkyně by soud s ohledem na nedostatek odbornosti v oblasti medicíny nemohl vyhodnotit. V tomto směru měla žalobkyně dostatek prostoru, aby mohla své obtíže popsat lékařům (včetně posudkových), ať již ústně, nebo v rámci svých písemných podání v soudním i správním řízení.

S ohledem na závěry, na nichž se shodli všichni posudkoví lékaři tedy soud i s přihlédnutím k tomu, že posudková komise nepominula žádnou z lékařských zpráv, jež žalobkyně předložila (a to i když se jedná o lékařské zprávy vydané až po datu vydání napadeného rozhodnutí), musí konstatovat, že klíčový žalobní bod, podle něž nebyl správním orgánem správně posouzen její zdravotní stav, není důvodný. Soud v tomto směru neshledal v posudcích ať již posudkové komise MPSV nebo posudkových lékařů žalované a ČSSZ žádné zásadní vady, posudky jsou přesvědčivé, logické a vychází z úplných podkladů. Lze tedy jen parafrázovat, že zdravotní postižení žalobkyně je minimální, onkologické onemocnění bylo dle všeho operativním zákrokem účinně zažehnáno již před více než pěti lety a stav po tomto úspěšném zákroku neodůvodňuje vyšší ohodnocení než odpovídající položce 1a oddílu A kapitoly II přílohy vyhlášky o posuzování invalidity a 10 % snížení

pracovní schopnosti navýšenému o 10 procentních bodů (což je maximum, jež § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dovoluje) pro (především) neurastenické obtíže.

Jedinou dílčí vadou posudků může být snad jen skutečnost, že se nevypořádávají s možnostmi, zda ve skutečnosti posudkově nepřevažuje zdravotní postižení žalobkyně neurotického charakteru, tj. stabilně diagnostikovaná neurastenie ve smyslu položek řad 5 kapitoly V vyhlášky o posuzování invalidity. Soud nicméně dospěl k závěru, že provedení důkazu vyžádaným doplňujícím posudkem posudkové komise by bylo v tomto případě zjevně nadbytečné, neboť v lékařských zprávách psychiatrické ambulance zjevně (a to i z laického pohledu) nejsou ani zdaleka popisovány příznaky, které by mohly být i jen indikovat potenciální možnost zařazení pod položky 5c či 5d (značné omezení výkonu denních aktivit a sociálních kontaktů), a položky 5a a 5b by ani při maximálním navýšení pro další onemocnění o 10 procentních bodů nevedly k dosažení hranice 35 % snížení pracovní schopnosti, jež by mohla vést k závěru o invaliditě žalobkyně.

Pokud pak žalobkyně uplatňuje procesní námitky, kdy brojí proti tomu, že nebylo vyhověno její námitce podjatosti, zde soud konstatuje, že žalobkyně neuvedla relevantní důvody podjatosti, neboť podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je dána podjatost úřední osoby jen tehdy, lze-li důvodně předpokládat, že tato úřední osoba má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Ze stejných principů je pak třeba vycházet i při posouzení případné podjatost znalců a osob zpracovávajících odborná vyjádření, která jsou podkladem pro rozhodnutí správního orgánu.

Žalobkyně ani na výzvu OSSZ neuvedla konkrétní důvod, na základě něž by bylo možné se domnívat, že posudková lékařka OSSZ je ve vztahu k ní v nepřátelském (či naopak přátelském, rodinném aj.) vztahu, že by se nějak podílela v minulosti na ošetřování žalobkyně či jiným způsobem měla podíl na vzniku zdravotních obtíží žalobkyně. Uváděla-li žalobkyně, že k LPS Příbram nemá důvěru, neboť se obává zlehčování jejích zdravotních obtíží, taková námitka se týká rozhodovací činnosti (zde přesněji: činnosti spočívající v odborném posouzení zdravotního stavu), která není způsobilým důvodem námitky podjatosti. Ostatně i Nejvyšší správní soud (viz rozsudek ze dne 22. 01. 2014, č. j. 4 Ads 105/2013-29, odst. 24) vychází z toho, že důvodem podjatosti posudkových lékařů nemůže být samotný jejich postup v konkrétní věci (zde v řízení o předchozích žádostech žalobkyně). Takové argumenty je třeba uplatňovat ve správním řízení v rámci námitek napadajících nesprávnost závěrů lékařského posudku jakožto klíčového podkladu pro rozhodnutí o žádosti žalobkyně, zejména pak v rámci námitkového řízení, kde měla žalobkyně dostatek prostoru uvést, které závěry posudkové lékařky neodpovídají realitě a proč (např. jaké lékařské zprávy posudková lékařka opomněla hodnotit nebo hodnotila v rozporu s jejich obsahem, jaké zdravotní obtíže žalobkyně nebyly zhodnoceny či byly z hlediska zařazení do kategorií podle přílohy vyhlášky o posuzování invalidity zařazeny nesprávně aj.). Takovými námitkami by se pak musela žalovaná (případně za odborné pomoci svých posudkových lékařů) podrobně zabývat a v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlit, proč je případně považovala za nedůvodné. Žalobkyně však setrvala na zcela obecném tvrzení subjektivních pochybností o objektivním zhodnocení jejího zdravotního stavu, její námitka tak obsahově ani parametry námitky podjatosti nesplňovala a nemohla proto být úspěšná. Jak ostatně plyne i ze závěrů posudkové komise MPSV, zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně ve skutečnosti objektivní bylo a ani soud na něm neshledává (snad s výjimkou jisté strohosti v odůvodnění posudkových závěrů) žádné vady. Ani tento žalobní bod tedy není důvodný.

Protože žádný ze žalobních bodů není důvodný, soud žalobu jako celek podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalované, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Případné náklady by však tak jako tak nebyly ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. nahraditelné.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 07. září 2016

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce

Za správnost:
Božena Kouřimová